

POSTANOWIENIE

Dnia 14 grudnia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski (przewodniczący)

SSN Krzysztof Cesarz (sprawozdawca)

SSN Józef Szewczyk

w sprawie **A. K.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 14 grudnia 2017 r.,

zażalenia skazanego na postanowienie Sądu Najwyższego – Izba Karna

z dnia 12 września 2017 r., sygn. akt III KO 75/17

o odmowie przyjęcia jako oczywiście bezzasadnego,

wniosku skazanego o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym postanowieniem Sądu Okręgowego w S.

z dnia 19 lutego 2014 r., III Kow [...] wz, utrzymanym w mocy postanowieniem Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 2 kwietnia 2014 r., II AKzw [...],

o odmowie warunkowego przedterminowego zwolnienia,

na podstawie art. 545 § 3 zd. ostatnie k.p.k., art. 437 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Z uzasadnienia zażalenia wynika, że skarżący dopatruje się podstawy wznowienia postępowania w art. 540 § 3 k.p.k. Pomija jednak oczywiste zapatrywanie wyrażone w zaskarżonym postanowieniu, że warunkiem zastosowania tego przepisu jest istnienie rozstrzygnięcia organu międzynarodowego działającego na mocy umowy ratyfikowanej przez

Rzeczpospolitą Polską, wydanego w sprawie skazanego, albo rozstrzygnięcia wprawdzie odnoszącego się do innej osoby, lecz stwierdzającego tożsame w układzie okoliczności faktyczno – prawnych naruszenia przepisów prawa międzynarodowego. Nie jest zatem wystarczające, jak czyni się to we wniosku i powtarza w zażaleniu, wskazanie jako naruszonych przepisów Traktatu o Unii Europejskiej i Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej, ani też powołanie się na określone orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w Luksemburgu, lecz bez wskazania, że choć jedno z nich spełnia, wymieniony przez Sąd I instancji, warunek wznowienia postępowania na podstawie art. 540 § 3 k.p.k. Bezzasadny okazał się również niczym nieumotywowany zarzut obrazy art. 366 k.p.k. (zapewne § 1 – przyp. SN). W myśl tego przepisu przewodniczący ma baczyć, aby zostały wyjaśnione wszystkie okoliczności sprawy, ale nie oznacza to, iż na sądzie, do którego wpłynął wniosek o wznowienie postępowania, ciąży obowiązek ustalenia właściwej podstawy tego wniosku i wyręczanie wnioskodawcy w wykazaniu, że zachodzą przesłanki do jego uwzględnienia. Trafne zatem okazało się zaskarżone postanowienie, a chybione – zażalenie.

Dlatego postanowiono jak na wstępie.